

ikke ejes af virksomheden (forslagets § 1, nr. 26). Bestemmelsen i § 83 a vil tillige gælde for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D via henvisningsreglen i § 102, stk. 1.

Kravet om indregning af aktiver, som ikke ejes af virksomheden, sigter primært på finansielle leasingaktiver. Ændringen af bestemmelsen i § 33, stk. 1, samt den foreslåede nye bestemmelse i § 83 a er baseret på definitionen af en finansiell leasingkontrakt i den internationale regnskabsstandard IAS 17, Leasingkontrakter.

Virksomheder, som er omfattet af regnskabsklasse B, C og D, skal som hidtil opfylde den gældende bestemmelse i § 64, stk. 2, hvorefter virksomheder, der har indgået leje- eller leasingkontrakter, skal oplyse om disse i noterne til årsrapporten, medmindre de er indregnet i balancen. Denne bestemmelse, som gælder for regnskabsklasse B, gælder tillige for regnskabsklasse C og D via henvisningsreglerne i § 78, stk. 1, og § 102, stk. 1.

Om baggrunden for forslaget kan der i øvrigt henvises til afsnit 2.1.3.6. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 84, stk. 1, indeholder en særlig regel om indregning og måling af kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder til disse virksomheders regnskabsmæssige indre værdi.

Bestemmelsen gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C (mellemstore og store virksomheder) og for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D (statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder) via henvisningsreglen i § 102, stk. 1.

Efter den internationale regnskabsstandard IAS 27, Koncernregnskaber og separate årsregnskaber, skal kapitalandele i dattervirksomheder eller associerede virksomheder indregnes til kostpris eller dagsværdi. IAS 27 tillader ikke anvendelsen af indre værdi.

4. direktiv stiller derimod ikke krav om anvendelse af dagsværdi. Direktivets artikel 42 a fastsætter, at det ikke er tilladt at anvende dagsværdi til måling af kapitalandele i dattervirksomheder eller associerede virksomheder.

Det foreslås, at kravet om anvendelse af indre værdi ophæves i årsregnskabsloven, så det fremover bliver frivilligt for alle virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, C eller D at anvende indre værdi i årsregnskabet.

Det foreslås således, at § 84 ophæves (forslagets § 1, nr. 27), og at der i stedet indsættes en ny bestemmelse i § 43 a, hvorefter det er frivilligt, om virksom-

heden vil anvende indre værdis metode i årsregnskabet. Fremover vil hovedreglen for indregning og måling af kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder derfor være indregning og måling til kostpris.

Derimod skal målingen af kapitalandele i associerede virksomheder i koncernregnskabet som hovedregel ske til indre værdi. Dette er nærmere omtalt i bemærkningerne til forslagets § 1, nr. 41, vedrørende den foreslåede ændring af § 119, stk. 1.

Vælger virksomheden frivilligt at anvende indre værdi i årsregnskabet efter den nye bestemmelse i § 43 a, skal virksomheden anvende indre værdi på alle dattervirksomheder eller på alle associerede virksomheder, eller virksomheden skal anvende indre værdi på både alle dattervirksomheder og alle associerede virksomheder på samme måde som efter de gældende bestemmelser i § 84, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2-4, der videreføres i § 43 a, stk. 2-5. Virksomheden kan dog som hidtil undlade at anvende indre værdi på en eller flere dattervirksomheder, der er omfattet af § 114, stk. 2, nr. 1-3, eller en eller flere associerede virksomheder, hvis de nødvendige oplysninger ikke er kendte, jf. den gældende bestemmelse i § 84, stk. 5, der videreføres i § 43 a, stk. 6.

Om baggrunden for forslaget kan der i øvrigt henvises til afsnit 2.1.3.5. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Efter den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 49, stk. 1, 1. pkt., skal virksomhederne i resultatopgørelsen indregne alle indtægter i takt med, at de indtjenes. Indregningen skal ske efter salgsmetoden, det vil sige ud fra leveringskriteriet, eller efter produktionsmetoden i takt med arbejdernes udførelse. Produktionsmetoden skal anvendes af virksomheder, som udfører kontraktlige entrepris- eller serviceopgaver for tredjemand.

Efter salgsmetoden skal salg af varer og tjenesteydelser normalt indregnes i nettoomsætningen på leveringstidspunktet, da dette tidspunkt ofte anses for indtjeningsstidspunktet, dvs. det tidspunkt, hvor alle væsentlige risici og rettigheder til varen er overført til kunden og indtægten ved salget kan opgøres pålideligt. Kan salgsværdien af kontraktligt udførte arbejder for fremmed regning måles pålideligt på et tidligere tidspunkt, kan der ske indregning på dette tidligere tidspunkt efter produktionsmetoden. Virksomhedens ledelse skal vælge den indregningsmetode for indtægter – salgsmetoden eller produktionsmetoden – som bedst giver et retvisende billede, jf. § 11. Dette betyder, at virksomheden sædvanligvis skal benytte pro-